

der i Januar eller Februar 1867 blev forelagt Rigsdagen af en anden Krigsminister.

Den fungerende Ordfører (Holstein=Ledreborg): Ja, ja, til at betegne hvad Meningen var i 1867, tror jeg, det er tilstrækkeligt (Stemmer: Nei!). Krigsminister Raasløffs Udtalelse ligger uimodsagt for. (Thomsen: Jeg tror, jeg kjenner det bedre!) Nei, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at han kjenner det bedre; hvad jeg har læst op, kan det ærede Medlem ikke bestride. (Thomsen: Det var ikke General Raasløff!) Det ærede Medlem vil ikke kunne bestride, at jeg har læst ham Krigsminister Raasløffs Udtalelser op. Jeg læste op — vil det ærede Medlem nu høre og ikke afbryde mig — dette Sted her, nemlig Rigsdagstidenden for 1866—67 Sp. 1890, hvor der findes en Udtalelse af Grev Frijs's Krigsminister, General Raasløff. Altså det ærede Medlem maa indrømme mig, at det ikke kan nytte ham Noget, naar han paastaar, at jeg har læst en anden Udtalelse op i Stedet for den, jeg har læst op. Jeg har læst haade Forsvarskommissionens Udtalelse og General Raasløffs Udtalelse op, saa det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil bestride det; men nu kan det ærede Medlem siden sætte sig ind i det, som jeg har læst op, og se, at det er rigtigt. Til den høitærede Marineminister vil jeg kun bemærke dette, at jeg tror ikke, det kan nytte at komme ind paa en længere Forhandling om Flaadens Betydning her; men det lyder underligt at høre den høitærede Marineminister behævide Søofficererne, at de ikke føle sig generede af Finantslove, og at det er Grunden til, at de gaa saa rask frem. Saa vidt mig bekendt er det mange Aar siden, at den høitærede Minister har sølt sig generet af Finantslove med Hensyn til at gaa rask frem. Saa meget mere tror jeg, man maa indrømme — og det skal den høitærede Marineminister ogsaa være nødt til at indrømme — at efter den høitærede Krigsministers Mening er Flaadens Betydning navnlig den — jeg mener ikke, han har brugt de Ord, men henfer til den Udvikling, han har givet om Flaadens Betydning — at være et Appendix til Kjøbenhavns Befæstning (Modsigelse). So, til Gangang kan den ikke være. (Stemmer: Jo!) Det er aldrig fæst, og hvad aldrig nogen Flaade har kunnet gjøre, tror jeg ikke, at vor Flaade kan gjøre. Og Forbindelse mellem Landsdelene tillægger jeg ingen Betydning, eftersom man begynder hele Forsvarsplanen med at opgave samtlige Landsdele; saa bliver der virkelig kun Kjøbenhavns Befæstning tilbage.

Det tror jeg ikke, den ærede Minister vil bestride. Nei, vil den ærede Minister gavne Flaaden, er Standpunktet givet, saa tager han Stilling imod Kjøbenhavns Landbefæstning. Men naar han bliver ved at støtte den høitærede Krigsminister i at bygge Forsvaret paa Kjøbenhavns Landbefæstning, saa kan det ikke nytte, at den høitærede Marineminister vil blive indigneret, naar man har betegnet hans Stilling, som den virkelig er, eller Marinens Stilling, som den under hans Ledelse virkelig er bleven, nemlig et Appendix til Landbefæstningen, et Bilag til Artilleriet.

Thomsen: Ja, Tidenden vil nok vise, at jeg har havt Ret, i hvad jeg sagde, at det var General Neergaards Udtalelse af 30te Mai 1866 — thi den Dato har jeg hørt oplæse — der blev oplæst her. Med Hensyn til General Raasløff som Krigsminister, da fastholder jeg, efter det fuldstændige Kjenndskab, jeg har til, hvad der er passeret, den Anskuelse, at han havde en ligesaa fuld og fast Overbevisning om Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning som jeg; men jeg kan sige, han var for klog til at udtale sig den Gang, fordi det i det Dieblif vilde have været at faste en Brand ind, som vilde have virket til Skade for det, som i Diebliffet var det Vigtigste, nemlig den personelle Ordning af Hæren.

Den fungerende Ordfører (Holstein=Ledreborg): Maa jeg blot sige, at naar det ærede Medlem til Slutning forsvarede sig paa den Maade, at han siger, at Raasløff ikke har udtalt, hvad han virkelig mente, ved det, han her har udtalt til Thinget, da hører al Diskussion op. Det, jeg har læst op, er en bestemt og klar Udtalelse om, at man har opgivet Kjøbenhavns Befæstning. Der staar: „Regjeringen har opgivet den Tanke, at det, der kan ventes at ville indkomme i Statskassen . . . skulde anvendes til at forsyne Kjøbenhavn med en fremstødt Befæstning. Det er nu Regjeringens Anskuelse, at Kjøbenhavn bør søge sit Forsvar i en vel udrustet og vel organiseret Hær osv.“ Det er en klar og tydelig Udtalelse. Om det ærede Medlem kjenner andre Grunde, hvorfor Raasløff ikke skulde have ment det, ligger jo ganske udenfor, hvad der er muligt at fremsføre i en Debat. Jeg tillader mig bestemt at bestride Berettigelsen dertil.

Thomsen: En Bevidelse af Berettigelsen til at sige, hvad jeg har sagt, kan jeg ikke anerkjende, at det ærede Medlem har Ret til at fremsætte; men jeg skal kun